

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk (przewodniczący)

SSN Dawid Miąsik (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie ze skargi A. C.

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie III AUa [...],
z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...]
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 września 2015 r.,

oddala skargę.

UZASADNIENIE

A.C. (skarżący), reprezentowany przez adwokata, wniósł skargę na przewlekłość postępowania w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w [...], III AUa [...]. Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości w tym postępowaniu, zobowiązanie Sądu Apelacyjnego w [...] do wyznaczenia terminu posiedzenia w sprawie w terminie 3 tygodni od rozpoznania skargi, przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kwoty 4.000 zł tytułem rekompensaty za naruszenie prawa skarżącego do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie oraz zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu skargi wyjaśniono, że apelacja skarżącego została wniesiona w dniu 30 lipca 2014 r. Od tego czasu do daty wniesienia skargi (18 czerwca 2015 r.) w sprawie nie podjęto żadnych czynności, w tym nie

wyznaczono terminu rozprawy. Skarżący podnosi, że jak najszybsze rozpoznania merytoryczne jego apelacji jest dla niego niezwykle istotne, ponieważ dotyczy ona wysokości jego emerytury, a więc środków, które przeznacza na bieżące utrzymanie.

Prezes Sądu Apelacyjnego w [...] w odpowiedzi na skargę wniósł o jej oddalenie podnosząc, że akta sprawy z apelacji skarżącego wpłynęły do Sądu w dniu 28 sierpnia 2014 r. W dacie nadania skargi (9 czerwca 2015 r.) upłynęło 9 miesięcy i 11 dni od wpływu akt sprawy do Sądu drugiej instancji. Sprawa została przydzielona sędziemu referentowi w dniu 22 czerwca 2015 r. W tym samym dniu rozprawa została wyznaczona na dzień 8 lipca 2015 r. Z uwagi na przedstawienie przez skarżącego nowych dowodów, które odnalazł po zakończeniu sprawy w I instancji, rozprawa została odroczona.

Odnosząc się do czasu oczekiwania sprawy na rozpoznanie przez Sąd drugiej instancji Prezes Sądu Apelacyjnego w [...] podniósł, że skarżący reprezentowany przez fachowego pełnomocnika nie wnosil o rozpoznanie sprawy poza kolejnością ze względu na szczególne potrzeby skarżącego. Sprawa jest o wysokość świadczenia, zatem skarżący nie pozostaje bez środków do życia. Prezes podniósł, że przeciętny czas oczekiwania na przydział sprawy sędziemu referentowi wynosi ok. 10 miesięcy. Mając na względzie obowiązek rozpoznania spraw według kolejności wpływu, nie doszło do nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu sprawy skarżącego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga nie ma uzasadnionych podstaw.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843, ze zm., dalej jako ustawa) nie określa konkretnego, bądź przeciętnego czasu oczekiwania na rozpoznanie sprawy. W judykaturze zasadniczo za przewlekłe uznaje się postępowanie, w którym w danej instancji nie wyznaczono rozprawy przez ponad 12 miesięcy (postanowienie

Sądu Najwyższego z 5 sierpnia 2013 r., III SPP 188/13). Nie jest to jednak sztywna cezura czasowa dla oceny zgodności postępowania z konwencyjnymi, konstytucyjnymi i proceduralnymi dyrektywami osądzenia sprawy w rozsądnym terminie. W orzecznictwie wskazuje się na sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych jako sprawy, które powinny być rozpoznane ze szczególną pilnością (postanowienia Sądu Najwyższego z 8 marca 2005 r., III SPP 34/05; z 6 stycznia 2006 r., III SPP 154/05 oraz z 10 sierpnia 2007 r., III SPP 31/07). W orzecznictwie Sądu Najwyższego można wskazać orzeczenia, w których przyjmowano, że z uwagi na okoliczności danej sprawy rozsądne miary czasowe na jej rozpoznanie zostają przekroczone, gdy od czasu wpływu apelacji do Sądu drugiej instancji złożenia apelacji do daty pierwszego terminu rozprawy drugoinstancyjnej minęło osiem miesięcy (postanowienia Sądu Najwyższego z 8 maja 2013 r., III SPP 51/13; z 17 grudnia 2013 r., III SPP 242/13).

Co prawda znaczny i stale rosnący wpływ spraw oraz niewystarczająca obsada sędziów orzekających w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie usprawiedliwiają przewlekłości postępowania wynikającej z niewyznaczenia terminu rozprawy apelacyjnej (postanowienie Sądu Najwyższego z 21 marca 2006 r., III SPP 13/06), jednakże w niniejszej sprawie Sąd Najwyższy uznał, że nie doszło do naruszenia prawa skarżącego do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Okres oczekiwania na wyznaczenie rozprawy wynoszący 9,5 miesiąca bliski jest granicznemu terminowi po przekroczeniu, którego należałoby stwierdzić przewlekłość postępowania. Jest to także taki okres, który w sprawach o prawo do świadczenia z systemu ubezpieczeń społecznych mógłby uzasadniać stwierdzenie przewlekłości.

Niniejsza sprawa jest jednak sprawą o wysokość świadczenia. W połączeniu z zasadą rozpoznawania spraw według kolejności wpływu oraz brakiem sygnalizacji przez skarżącego zaistnienia szczególnie uzasadnionego wypadku, spowodowanego jego sytuacją bytową, materialną czy osobistą, uzasadniającego celowość rozpoznania sprawy zainicjowanej wniesioną przez niego apelacją poza kolejnością wpływu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2013 r., III SPP 188/13) okoliczność ta doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, że nie w niniejszej sprawie nie doszło do przewlekłości postępowania.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy orzekł jak w sentencji.

aw